بسم الله الرحمن الرحيم

دانشجو: محمدرضا جنیدی جعفری ۹۹۲۵۲۵۳

درس مبانی سیستم های هوشمند

استاد: دکتر مهدی علیاری

مینی پروژه دوم

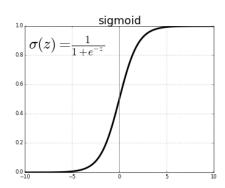
لینک مخزن گیت هاب - گوگل کولب سوال ۱ - گوگل کولب سوال ۲ – گوگل کولب سوال ۴

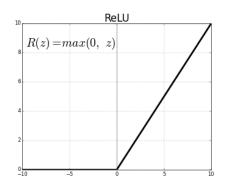
مهم: در تمامی مراحل کد نویسی، مقدار random_state = 53 قرار گرفته شده است.

_1

٦-

بهتر است قبل از نظر دادن نگاه کلی به نمودار توابع سیگموید و ReLU بیاندازیم:

همانطور که مشاهده می شود، تابع ReLU ارزش تمامی واحد های کمتر از صفر را صفر در نظر می گیرد و در مقابل تمامی واحدهای بزرگتر از $\cdot$ را به همان ارزش خود در نظر می گیرد. تابع سیگموید مقادیر ورودی را به بازه [0,1] نگاشت می کند، که این بازه را می توان به عنوان احتمال تفسیر کرد.

اگر این دو لایه پشت هم در دو لایه آخر یک مدل وجود داشته باشد:

- هر مقدار مثبت از خروجی ReLU به سیگموید ارسال میشود و سیگموید آن را به احتمال بین [0,1] نگاشت میکند.
  - اگر خروجی ReLU صفر باشد، سیگموید مقدار 0.5 را برمی گرداند.

این رفتار می تواند مشکل ساز باشد، زیرا خروجی صفر از ReLU برای سیگموید معنای خاصی ندارد و باعث ابهام در پیش بینیها می شود.

مشکل بعدی که ممکن است رخ دهد، ایجاد مشکل در گرادیان یا بهینه سازی است:

گرادیانهای تولیدشده برای پارامترهای مدل ممکن است ناسازگار شوند، زیرا ReLU و سیگموید رفتارهای کاملاً متفاوتی دارند. این

 $ELU = \begin{cases} \lambda & \text{for } n_{1}, \\ \alpha(e^{N} - i) & \text{for } n_{0} \end{cases}$ $\frac{dn}{dn} \quad \lambda_{7}, \qquad \begin{cases} \lambda & \text{h.} \\ \frac{d}{dn} & \text{h.} \\ \frac{d}{dn} & \text{h.} \end{cases}$ $\frac{d}{dn} \quad \lambda_{8}, \qquad \begin{cases} \lambda & \text{h.} \\ \lambda & \text{h.} \end{cases}$ $\frac{d}{dn} \quad \lambda_{8}, \qquad \begin{cases} \lambda & \text{h.} \\ \lambda & \text{h.} \end{cases}$

می تواند به یادگیری ناکار آمد یا گیر افتادن در مقادیر نامناسب منجر شود.

در نهایت برداشت من این است که مدل در پیشبینی احتمال خطای بالایی خواهد داشت.

_۲

امر

در زیر دو مزیت ELU نسبت به ReLU آورده شده است:

- در ReLU، مقادیر منفی ورودی به صفر تبدیل میشوند، که میتواند باعث "مرده شدن نورونها (Dead Neurons)"
   شود. این یعنی نورونهای شبکه دیگر به گرادیان حساس نیستند و یادگیری متوقف میشود. اما در ELU، مقادیر منفی
   به صورت غیرخطی و نرم به مقادیری نزدیک به صفر نگاشت میشوند، که امکان یادگیری را حفظ می کند.
- ELU به دلیل قسمت نمایی خود، خروجیهای منفی تولید می کند که میانگین خروجی نورونها را به سمت صفر نگه می دارد. این رفتار شبیه به نرمالسازی خروجی است و به تسریع یادگیری کمک می کند. در ReLU، خروجیهای صفر یا مثبت هستند، که ممکن است میانگین خروجیها را از صفر دور کند.

_٣

کد من، با استفاده از روش مختصات باریسنتریک، نقاط تصادفی تولید شده در یک بازه مشخص را بررسی می کند تا تعیین کند آیا این نقاط داخل یا خارج یک مثلث تعریفشده قرار دارند. این فرایند شامل مراحل زیر است:

۱. تعریف مثلث:

مختصات سه رأس مثلث به صورت دستی تعریف شدهاند.

۲. بررسی نقاط با مختصات باریسنتریک:

- با محاسبه مساحت مثلث اصلی و سه زیرمثلث (که توسط نقطه و دو رأس مثلث ساخته میشوند)، مختصات باریسنتریک نقطه محاسبه میشود.
- o اگر مجموع مختصات باری سنتریک s+t+u برابر ۱ باشد و هر یک در بازه [0,1] باشند، نقطه داخل مثلث است.

۳. تولید نقاط تصادفی:

۲۰۰۰ نقطه تصادفی در محدوده مشخص برای محورهای X و Y تولید شدهاند.

۴. طبقهبندی نقاط:

 $\circ$ نقاطی که داخل مثلث هستند، برچسب 1 می گیرند و نقاط خارج مثلث برچسب0.

۵. نمایش نتایج:

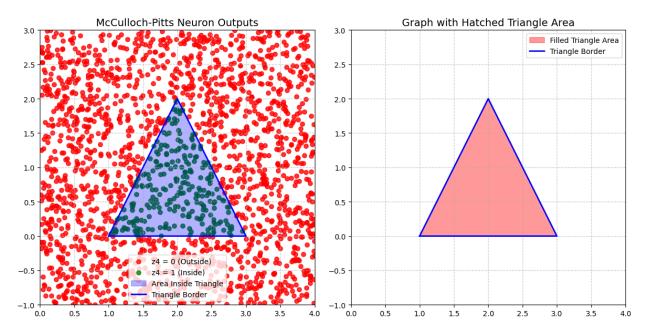
- نمودار اول: نقاط داخل مثلث (سبز) و خارج مثلث (قرمز) نمایش داده می شوند. مثلث با رنگ آبی پر شده است.
  - ٥ نمودار دوم: مثلث به صورت جداگانه با رنگ قرمز و خطوط ضخیمتر نمایش داده می شود.

⁹. چاپ مختصات مثلث:

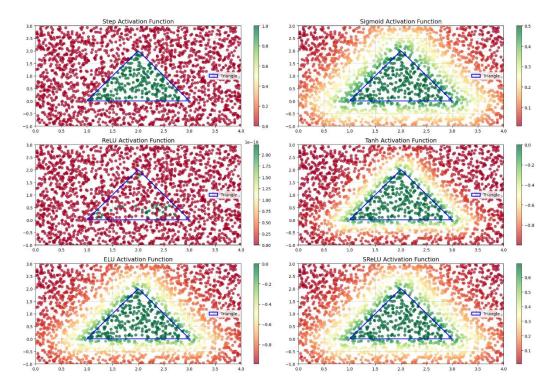
مختصات رأسهای مثلث برای مرجع چاپ میشوند.

نتيجه كلى:

- کد نشان میدهد که چگونه می توان با استفاده از مختصات باری سنتریک و هندسه ساده، نقاط داخل یا خارج یک مثلث را شناسایی و به صورت گرافیکی نمایش داد.
  - نقاط و مثلث به طور واضح و قابل فهم طبقهبندی و ترسیم شدهاند.

در زیر اثر تابع فعال ساز بررسی می شود:

Step Activation:

- بهترین عملکرد را در طبقهبندی نقاط داخل مثلث داشت
- اما خروجی آن فقط باینری (۱ یا ۱) است

SReLU:

- بهترین عملکرد را برای طبقهبندی پیوسته داشت
- توانست نقاط بیشتری را با خروجی منطقی شناسایی کند **Sigmoid**:
- عملکرد نسبتا ضعیف در شناسایی نقاط داخل مثلث داشت

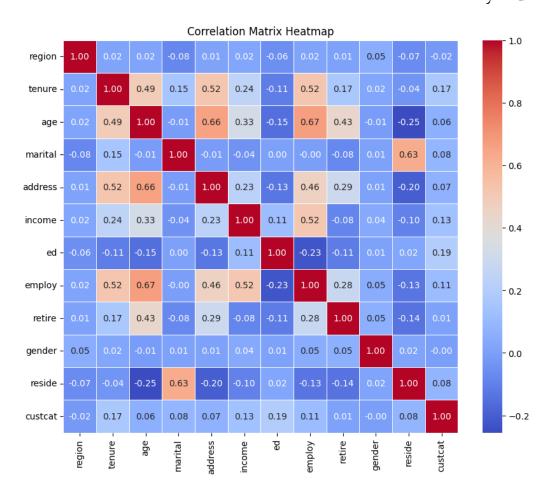
:ELU، ReLU، ELU

به دلیل ماهیت توابع و مقیاس تصمیم گیری، هیچ نقطه ای را داخل مثلث شناسایی نکردند

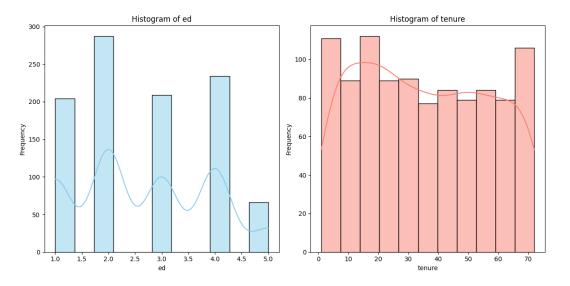
۲- داده ها را با استفاده از تابع پانداز فرامیخوانیم:

	region	tenure	age	marital	address	income	ed	employ	retire	gender	reside	custcat
0	2	13	44	1	9	64.0	4	5	0.0	0	2	1
1	3	11	33	1	7	136.0	5	5	0.0	0	6	4
2	3	68	52	1	24	116.0	1	29	0.0	1	2	3
3	2	33	33	0	12	33.0	2	0	0.0	1	1	1
4	2	23	30	1	9	30.0	1	2	0.0	0	4	3

هیت مپ زیر نشان دهنده ی همبستگی میان ویژگی هاست. با توجه به نمودار زیر، دو ویژگی ed و tenure بیشترین همبستگی را به داده هدف ما دارند.

دو ویژگی با بیشترین همبستگی به داده هدف:

در ادامه کد، کلاس های داده ی هدف را از ۱ تا ۴، به ۰ تا ۳ تبدیل می کنیم و داده ها را به ۶۵٪ برای آموزش، ۲۰٪ برای ارزیابی و ۱۵٪ برای داده تست تقسیم می کنیم.

در مرحله بعد با تنظیمات زیر اقدام به آموزش مدل میکنیم:

```
neurons_cases = [64, 128] # Two cases for the number of neurons
hidden_layers_cases = [1, 2] # One hidden layer vs two hidden
layers
batch_norm_cases = [False, True] # With and without batch
normalization
```

که نتایج آن به صورت زیر است:

	hidden_layers	neurons	batch_norm	train_loss	train_accuracy	val_loss	val_accuracy
0	1	64	False	1.271821	0.406593	1.273091	0.384977
1	1	64	True	1.387538	0.219780	1.389042	0.215962
2	2	64	False	1.406585	0.208791	1.391467	0.215962
3	2	64	True	1.387927	0.226060	1.385098	0.220657
4	1	128	False	1.393932	0.265306	1.394708	0.305164
5	1	128	True	1.391997	0.274725	1.382995	0.262911
6	2	128	False	1.381010	0.312402	1.377711	0.281690
7	2	128	True	1.368719	0.312402	1.379359	0.239437

از میان مدل های بالا، بهترین مدل از تک لایه و دو لایه(در مجموع دو مدل) را برای ادامه مسیر انتخاب میکنیم: (معیار مقدار خطا بود)

کانفیگ دو مدل:

به ازای مقادیر زیر برای dropout دوباره مدل ها را آموزش می دهیم:

dropout_ra	ates =	[0.0, 0.3	3, 0.5]	
				نتایج آن به صورت زیر است:

	hidden_layers	neurons	dropout_rate	train_loss	train_accuracy	val_loss	val_accuracy
0	1	64	0.0	1.270263	0.405024	1.282351	0.408451
1	1	64	0.3	1.276935	0.412873	1.277708	0.413146
2	1	64	0.5	1.273410	0.406593	1.284321	0.403756
3	2	128	0.0	1.235055	0.420722	1.244752	0.422535
4	2	128	0.3	1.237332	0.422292	1.242144	0.431925
5	2	128	0.5	1.279183	0.414443	1.291292	0.422535

باز مثل قبل، دو مدل بهتر را انتخاب می کنیم و regularization را اعمال میکنیم:

	hidden_layers	neurons	dropout_rate	train_loss	train_accuracy	val_loss	val_accuracy
0	1	64	0.3	1.272440	0.416013	1.275747	0.417840
1	2	128	0.5	1.292215	0.397174	1.299869	0.394366

این دو مدل، فعلا بهترین نتایج را داشته اند.

در مرحله آخر، بهینه ساز adam و RMSprob را اعمال میکنیم:

	optimizer	hidden_layers	neurons	dropout_rate	train_loss	train_accuracy	val_loss	val_accuracy
0	Adam	1	64	0.3	1.175099	0.455259	1.210369	0.441315
1	Adam	2	128	0.5	1.159123	0.466248	1.201315	0.417840
2	RMSprop	1	64	0.3	1.181364	0.450549	1.206420	0.417840
3	RMSprop	2	128	0.5	1.161914	0.461538	1.200697	0.417840

و حالا، برای هر ۴ مدل به صورت تصادفی ۱۰ نمونه را تست میگیریم:

____

Results for Model with Optimizer: Adam, Hidden Layers: 1, Neurons: 64, Dropout Rate: 0.3

______

Index True Label Predicted Label Prediction Probabilities	es
---	----

8	0	0	[0.4827, 0.1231, 0.2415, 0.1527]
116	1	2	[0.1747, 0.1395, 0.6014, 0.0845]
73	3	3	[0.1003, 0.2282, 0.2337, 0.4378]
100	3	2	[0.1266, 0.2153, 0.5065, 0.1516]
22	2	0	[0.3993, 0.1247, 0.3966, 0.0794]
50	1	0	[0.3883, 0.1392, 0.2399, 0.2326]
102	0	0	[0.5797, 0.0370, 0.3327, 0.0506]
71	0	3	[0.2035, 0.1862, 0.2365, 0.3738]
69	0	0	[0.5008, 0.0552, 0.3918, 0.0521]
121	1	1	[0.0592, 0.3882, 0.1744, 0.3782]

_____

Retraining Model with 2 hidden layers, 128 neurons, Dropout Rate: 0.5, Optimizer: Adam

1/1 — **0s** 54ms/step

______

Results for Model with Optimizer: Adam, Hidden Layers: 2, Neurons: 128, Dropout Rate: 0.5

______

Index True Label Predicted Label Prediction Probabilities

8	0	0	[0.4481, 0.1327, 0.2690, 0.1501]		
116	1	2	[0.2157, 0.0754, 0.6565, 0.0524]		
73	3	3	[0.0353, 0.2689, 0.1409, 0.5549]		
100	3	2	[0.1420, 0.2401, 0.4541, 0.1638]		
22	2	0	[0.5020, 0.0786, 0.3546, 0.0647]		
50	1	0	[0.3800, 0.1266, 0.2587, 0.2347]		
102	0	0	[0.5638, 0.0244, 0.3783, 0.0335]		
71	0	3	[0.2086, 0.1435, 0.2294, 0.4184]		
69	0	0	[0.5529, 0.0215, 0.4010, 0.0246]		
121	1	1	[0.0392, 0.4237, 0.1847, 0.3524]		
Resu	lts for	Model w	rith Optimizer: RMSprop, Hidden Layers: 1, Neurons: 64, Dropout Rate: 0.3		
Index	=====: (Tru	ue Label	Predicted Label Prediction Probabilities		
8	0	0	[0.4622, 0.1323, 0.2511, 0.1545]		
116	1	2	[0.1765, 0.1889, 0.5393, 0.0953]		
73	3	3	[0.1320, 0.1917, 0.2353, 0.4410]		
100	3	2	[0.1722, 0.1261, 0.5942, 0.1075]		
22	2	0	[0.4226, 0.0978, 0.4149, 0.0647]		
50	1	0	[0.3981, 0.1510, 0.2108, 0.2402]		
102	0	0	[0.5804, 0.0562, 0.3000, 0.0634]		
71	0	3	[0.2545, 0.1537, 0.2245, 0.3673]		

```
69
         0
                 [0.4723, 0.0558, 0.4087, 0.0632]
121
     1
          1
                 [0.0579, 0.3900, 0.1702, 0.3820]
______
Retraining Model with 2 hidden layers, 128 neurons, Dropout Rate: 0.5, Optimizer: RMSprop
                           ----- 0s 56ms/step
1/1 ———
_______
Results for Model with Optimizer: RMSprop, Hidden Layers: 2, Neurons: 128, Dropout Rate: 0.5
______
Index True Label Predicted Label Prediction Probabilities
8
    0
         0
                [0.5188, 0.1003, 0.2850, 0.0959]
          2
116
                [0.1960, 0.0883, 0.6555, 0.0602]
73
                 [0.0453, 0.2462, 0.1472, 0.5613]
    3
         3
100
     3
         2
                 [0.1000, 0.1642, 0.6110, 0.1248]
22
                 [0.4903, 0.0641, 0.3964, 0.0492]
    2
         0
50
    1
                 [0.4050, 0.1281, 0.2400, 0.2268]
          0
102
         0
                 [0.5477, 0.0292, 0.3867, 0.0364]
71
          3
                 [0.1731, 0.1588, 0.2102, 0.4579]
69
          2
                 [0.4567, 0.0373, 0.4735, 0.0325]
          1
121
                 [0.0367, 0.4424, 0.1903, 0.3307]
_______
```

در نهایت، یک مدل ساده دنس را پیاده سازی می کنیم و نتایج را با حالت قبل مقایسه می کنیم:

```
import numpy as np
from tensorflow.keras.utils import to_categorical
from sklearn.metrics import accuracy_score,
classification_report

# Function to create a model (reused from previous steps)
def create_model(neurons, hidden_layers, dropout_rate,
optimizer_name):
```

```
model = Sequential()
   model.add(Dense(neurons, activation='relu',
input dim=X train.shape[1]))
    model.add(Dropout(dropout rate))
    # Add additional hidden layers
    for in range (hidden layers - 1):
        model.add(Dense(neurons, activation='relu'))
        model.add(Dropout(dropout rate))
   model.add(Dense(4, activation='softmax'))  # Output layer
    if optimizer name == 'Adam':
        optimizer = Adam(learning rate=0.001)
    elif optimizer name == 'RMSprop':
        optimizer = RMSprop(learning rate=0.001)
    model.compile(optimizer=optimizer,
                  loss='sparse categorical crossentropy',
                  metrics=['accuracy'])
    return model
# Best model configurations
best models = [
   {"neurons": 64, "hidden layers": 1, "dropout rate": 0.3,
"optimizer": "Adam"},  # Best 1-layer model
    {"neurons": 128, "hidden layers": 2, "dropout rate": 0.5,
test predictions = []
train predictions = []
for config in best models:
   neurons = config['neurons']
   hidden layers = config['hidden layers']
    dropout rate = config['dropout rate']
    optimizer name = config['optimizer']
```

```
print(f"Training Model: {hidden layers} Hidden Layers,
{neurons} Neurons, Dropout Rate: {dropout rate}, Optimizer:
{optimizer name}")
    model = create model(neurons=neurons,
hidden layers=hidden layers, dropout rate=dropout rate,
optimizer name=optimizer name)
    history = model.fit(X train, y train, epochs=50,
batch size=32, validation data=(X val, y val), verbose=0)
    train loss, train accuracy = model.evaluate(X train,
y train, verbose=0)
    val loss, val accuracy = model.evaluate(X val, y val,
verbose=0)
    print(f"Train Loss: {train loss:.4f}, Train Accuracy:
{train accuracy:.4f}")
    print(f"Validation Loss: {val loss:.4f}, Validation
Accuracy: {val accuracy:.4f}")
    # Get probabilities on the train and test sets
    train probs = model.predict(X train)
    test probs = model.predict(X test)
    train predictions.append(train probs)
    test predictions.append(test probs)
ensemble train predictions = np.mean(train predictions,
axis=0) # Average probabilities for train
ensemble test predictions = np.mean(test predictions, axis=0)
ensemble train labels = np.argmax(ensemble train predictions,
axis=1)
ensemble test labels = np.argmax(ensemble test predictions,
axis=1)
# Evaluate the ensemble model on the train set
ensemble train accuracy = accuracy score(y train,
ensemble train labels)
```

```
print(f"\nEnsemble Model Accuracy on Train Set:
    {ensemble_train_accuracy:.4f}")

# Train classification report
print("\nClassification Report for Ensemble Model (Train Set):")
print(classification_report(y_train, ensemble_train_labels))

# Evaluate the ensemble model on the test set
ensemble_test_accuracy = accuracy_score(y_test,
ensemble_test_labels)
print(f"\nEnsemble Model Accuracy on Test Set:
    {ensemble_test_accuracy:.4f}")

# Test classification report
print("\nClassification Report for Ensemble Model (Test Set):")
print(classification_report(y_test, ensemble_test_labels))
```

که نتایج به صورت زیر بود:

Training Model: 1 Hidden Layers, 64 Neurons, Dropout Rate: 0.3, Optimizer: Adam

Train Loss: 1.1947, Train Accuracy: 0.4521

Validation Loss: 1.2162, Validation Accuracy: 0.4554

Ensemble Mo	odel Acc	curacy o	n Train Se	et: 0.4505	
Classificat					
	pred	eision	recall	f1-score	support
	0	0.47	0.57	0.51	161
	1	0.46	0.41	0.43	149
	2	0.45	0.40	0.43	183
	3	0.42	0.42	0.42	144
accurac	cv			0.45	637
macro av		0.45	0.45	0.45	637
weighted av	/g	0.45	0.45	0.45	637

Ensemble Model	Accuracy or	ı Test Set:	0.4400					
Classification Report for Ensemble Model (Test Set): precision recall f1-score support								
	precision	гесатт т	1-score	support				
0	0.49	0.44	0.46	48				
1	0.31	0.32	0.32	28				
2	0.47	0.54	0.50	37				
3	0.46	0.43	0.44	37				
accuracy			0.44	150				
macro avg	0.43	0.43	0.43	150				
weighted avg	0.44	0.44	0.44	150				

ماتریس هم بستگی به صورت زیر خواهد بود:

تابع تبدیل به باینری:

این تابع یک تصویر رنگی را به یک آرایه باینری تبدیل می کند که در آن هر پیکسل به یکی از دو مقدار زیر تبدیل می شود:

- 1- برای پیکسلهای سفید (پیکسلهای با شدت نور بالا)
- 1 برای پیکسلهای سیاه (پیکسلهای با شدت نور پایین)

عملکرد:

- تصویر از مسیر مشخص شده بارگذاری و به فرمت RGB تبدیل می شود.
  - هر پیکسل تصویر بررسی میشود:
  - مجموع مقادیر RGB (شدت نور) محاسبه می شود.
- $\circ$ اگر شدت نور پیکسل بیشتر از یک آستانه (threshold) باشد، آن پیکسل به سفید و مقدار 1-تبدیل می شود.
  - $\circ$ در غیر این صورت، پیکسل به سیاه و مقدار 1تبدیل میشود.
  - مقادیر باینری حاصل به صورت یک آرایه ذخیره می شوند و در خروجی برگردانده می شوند.

چالش استفاده از این تابع، مقدار بهینه factor(threshold) است. در زیر چند نمونه از روش هایی که می توان از آنها استفاده کرد بیان شده است (کد های آن به صورت کامنت در دفترچه کد موجود است):

- استفاده از روش دستی
- روش اوتسو (Otsu's Method):

روش اوتسو به طور خودکار مقدار آستانه بهینه را برای تصویر پیدا می کند. این روش مبتنی بر یافتن کمینه ی واریانس درون کلاسی بین پیکسلهای روشن و تاریک است.

- استفاده از آستانه تطبیقی: این روش آستانه را بهصورت محلی بر اساس شدت نور در نواحی مختلف تصویر محاسبه می کند. مناسب برای تصاویری است که شدت نور در نقاط مختلف متفاوت است.
  - تجربه عملی و کنتراست تصویر

تابع توليد نويز:

این کد تصاویر را می گیرد، به هر پیکسل نویز تصادفی اضافه می کند و تصاویر جدید را با نویز ذخیره می کند. در مراحل زیر کار می کند:

• تصاویر ورودی را از لیستی میخواند.

- به هر پیکسل تصویر یک مقدار نویز تصادفی اضافه می کند.
- مطمئن می شود که مقادیر رنگ (RGB) بین ۰ تا ۲۵۵ باقی بمانند.
  - تصویر تغییر دادهشده را در یک فایل جدید ذخیره می کند.

کاربرد آن شبیهسازی تصاویر نویزی برای آموزش مدلهای یادگیری ماشین، آزمایش الگوریتمهای پردازش تصویر یا بررسی مقاومت سیستمها در برابر نویز است.

تغییراتی در توابع دادم و نتایج به صورت زیر است:

۱- تبدیل به باینری:

```
2- from PIL import Image, ImageDraw
3-
4- def convertImageToBinary(path):
5-
       image = Image.open(path)
6-
       draw = ImageDraw.Draw(image)
       width, height = image.size
8-
       pix = image.load()
9-
       factor = 1000
10-
            binary representation = []
11-
12-
             for i in range (width):
13-
                 for j in range(height):
14-
                     red, green, blue = pix[i, j]
15-
                     total intensity = red + green + blue
16-
17-
                     if total intensity > (((255 + factor) // 2) * 3):
18-
                         red, green, blue = 255, 255, 255
19-
                         binary representation.append(-1)
20-
21-
                         red, green, blue = 0, 0, 0
22-
                         binary representation.append(1)
23-
24-
                     draw.point((i, j), (red, green, blue))
25-
26-
             del draw
27-
             return binary representation
```

۲- تولید عکس با نویز:

```
def generateNoisyImages():
    image paths = [
       "/content/1.jpg",
        "/content/3.jpg",
        "/content/4.jpg",
    for i, image path in enumerate(image paths, start=1):
        noisy image path = f"/content/noisy{i}.jpg"
        getNoisyBinaryImage(image path, noisy image path)
        print(f"Noisy image for {image path} generated and saved as
{noisy image path}")
def getNoisyBinaryImage(input path, output path):
    image = Image.open(input path)
    draw = ImageDraw.Draw(image)
    width, height = image.size
    pix = image.load()
    for i in range (width):
        for j in range (height):
            red = pix[i, j][0] + rand
            green = pix[i, j][1] + rand
            blue = pix[i, j][2] + rand
            if red < 0: red = 0
            if green < 0: green = 0
            if red > 255: red = 255
            if green > 255: green = 255
            draw.point((i, j), (red, green, blue))
    image.save(output path, "JPEG")
    del draw
generateNoisyImages()
```

- محاسبه فاصله همینگ : تابع hamming_distanceبرای محاسبه فاصله همینگ بین دو تصویر باینری طراحی شده است. این تابع از عملیات مقایسهای استفاده می کند تا تفاوتهای بین دو تصویر را شمارش کند. در واقع، فاصله همینگ تعداد بیتهای متفاوت میان دو رشته باینری را نشان می دهد. در اینجا تصاویر به صورت آرایههای numpyدر آمده و سپس تفاوتهای هر پیکسل با پیکسلهای متناظر در تصویر دیگر محاسبه می شود.
- شبکه عصبی همینگ :(Hamming Neural Network) تابع hamming_neural_network) بین تصویر نویزی پیش بینی تصویر اصلی از میان مجموعه ای از تصاویر اصلی را بر عهده دارد. برای این کار، فاصله همینگ بین تصویر نویزی و هر یک از تصاویر اصلی محاسبه می شود و تصویری که کمترین فاصله را با تصویر نویزی دارد، به عنوان تصویر پیش بینی شده انتخاب می شود.
- نمودار تصاویر :تابع plot_imagesبرای نمایش تصاویری که به پیشبینی تبدیل شدهاند، طراحی شده است. این تابع دو تصویر را به طور همزمان در کنار یکدیگر به نمایش می گذارد: تصویر نویزی و تصویر پیشبینی شده.
- گام اول بارگذاری تصاویر: در ابتدا، مسیرهای تصاویر اصلی و نویزی تعریف شدهاند. سپس با استفاده از کتابخانه PIL، این تصاویر بارگذاری شده و به آرایههای rnumpy بدیل میشوند تا بتوانند در محاسبات فاصله همینگ مورد استفاده قرار گیرند.
- گام دوم پیشبینی تصویر اصلی: تصویر نویزی از مجموعه تصاویر نویزی انتخاب میشود و تابع hamming_neural_network بیشبینی تصویر اصلی مناسب از بین تصاویر موجود اجرا میشود. این تابع از روش فاصله همینگ برای مقایسه تصاویر استفاده می کند و تصویر با کمترین تفاوت (کمترین فاصله همینگ) را به عنوان تصویر پیشبینی شده انتخاب می کند.
- گام سوم نمایش تصاویر :در نهایت، تصویر نویزی و تصویر پیشبینی شده در کنار یکدیگر با استفاده از matplotlib نمیشوند. این نمودار به کاربر این امکان را می دهد که تصویر نویزی را مشاهده کرده و تطبیق آن با تصویر اصلی پیشبینی شده را مقایسه کند.

```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
from PIL import Image

def hamming_distance(image1, image2):
    """Calculate the Hamming distance between two binary images."""
    return np.sum(image1 != image2)

def hamming_neural_network(noisy_image, original_images):
    """Predict the original image from a noisy image using Hamming distance."""
    min_distance = float('inf')
    predicted_image = None

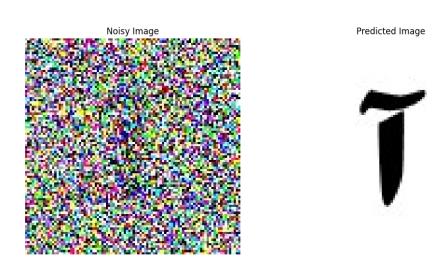
for original in original_images:
    distance = hamming_distance(noisy_image.flatten(), original.flatten())  # Flatten for comparison
    if distance < min_distance:</pre>
```

```
min distance = distance
            predicted image = original
    return predicted image
def plot images(noisy image, predicted image):
    plt.figure(figsize=(12, 6))
    plt.subplot(1, 2, 1)
    plt.title("Noisy Image")
    plt.imshow(noisy image)
    plt.axis('off')
    plt.subplot(1, 2, 2)
    plt.title("Predicted Image")
    plt.imshow(predicted image)
    plt.axis('off')
    plt.show()
original image paths = [
    "/content/1.jpg",
    "/content/2.jpg",
    "/content/3.jpg",
noisy image paths = [
    "/content/noisy3.jpg",
original images = [np.array(Image.open(path).convert('RGB')) for
path in original image paths]
noisy images = [np.array(Image.open(path).convert('RGB')) for path
in noisy image paths]
```

```
# Step 2: Use the first noisy image for prediction
noisy_image = noisy_images[0]
predicted_image = hamming_neural_network(noisy_image, original_images)
# Step 3: Plot the noisy image and its predicted original image
plot_images(noisy_image, predicted_image)
```

این کد به طور کلی یک روش ساده برای شبیه سازی پیش بینی تصاویر با استفاده از فاصله همینگ است. هرچند این روش معمولاً در مسائل پیچیده تر پردازش تصویر کاربرد ندارد، اما برای مقایسه شباهتهای تصاویر باینری و تشخیص شباهتها در تصاویر نویزی می تواند مفید باشد.

نتيجه:

کد زیر پیاده سازی یک شبکه هافیلد (Hopfield Network) است که برای شبیه سازی حافظه و بازسازی تصاویر نویزی استفاده می شود. شبکه هافیلد یک شبکه عصبی بازگشتی است که برای ذخیره سازی الگوهای باینری و بازیابی آنها از روی تصاویر نویزی طراحی شده است. در اینجا، این شبکه برای بازسازی تصاویر نویزی از مجموعهای از تصاویر اصلی آموزش داده می شود. کد شامل بخش هایی است که برای بارگذاری و پردازش تصاویر، آموزش شبکه هافیلد، و بازسازی تصاویر نویزی استفاده می شود.

این کد به طور مؤثر از شبکه هافیلد برای یادگیری الگوهای باینری و بازسازی آنها از ورودیهای نویزی استفاده می کند. از آنجا که شبکه هافیلد قادر به یادگیری الگوهای باینری است و با استفاده از ویژگیهای تعمیم دهیاش می تواند نویز را از بین ببرد، این روش برای شبیه سازی حافظه های مشابه انسانی در سیستمهای عصبی استفاده می شود. این شبکه می تواند برای شبیه سازی شناسایی الگو در بسیاری از مسائل کاربردی مانند تصحیح خطا و بازسازی تصاویر نویزی مورد استفاده قرار گیرد.

```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
from PIL import Image
```

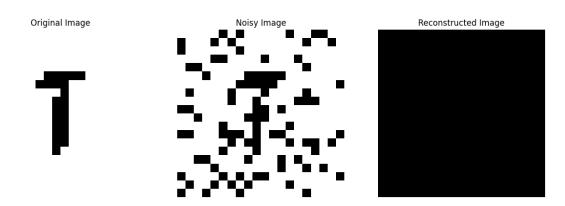
```
class HopfieldNetwork:
   def init (self, n units):
        self.weights = np.zeros((n units, n units))
   def train(self, patterns):
        for pattern in patterns:
           bipolar pattern = np.where(pattern == 0, -1, 1)
            self.weights += np.outer(bipolar pattern, bipolar pattern)
        np.fill diagonal(self.weights, 0)
   def predict(self, input pattern, max iterations=5):
        current pattern = np.where(input pattern == 0, -1, 1) # Convert
        for in range(max iterations):
            for i in range(len(current pattern)):
                net input = np.dot(self.weights[i], current pattern)
                current pattern[i] = 1 if net input > 0 else 0
        return np.where(current pattern == -1, 0, 1) # Convert back to
def load and binarize images(image paths, size=(20, 20)):
   images = []
    for path in image paths:
        img = Image.open(path).convert('L').resize(size) # Convert to
        img array = np.array(img)
       binarized image = np.where(img array > 128, 1, 0) # Threshold at
        images.append(binarized image.flatten()) # Flatten for the
   return images
def add noise(image, noise level=0.1):
   noisy image = image.copy()
```

```
num flips = int(noise level * noisy image.size) # Total pixels to
    indices = np.random.choice(np.arange(noisy image.size), num flips,
replace=False)
    noisy image.ravel()[indices] = 1 - noisy image.ravel()[indices] #
    return noisy image
def plot images (original image, noisy image, reconstructed image):
    plt.figure(figsize=(15, 5))
   plt.subplot(1, 3, 1)
    plt.title("Original Image")
   plt.imshow(original image.reshape(20, 20), cmap='gray')
   plt.axis('off')
   plt.subplot(1, 3, 2)
   plt.title("Noisy Image")
    plt.imshow(noisy image.reshape(20, 20), cmap='gray')
   plt.axis('off')
   plt.subplot(1, 3, 3)
   plt.title("Reconstructed Image")
   plt.imshow(reconstructed image.reshape(20, 20), cmap='gray')
    plt.axis('off')
   plt.show()
original image paths = [
    "/content/4.jpg",
original patterns = load and binarize images(original image paths)
hopfield network = HopfieldNetwork(n units=len(original patterns[0]))
hopfield network.train(original patterns)
```

```
noisy_image = add_noise(original_patterns[0], noise_level=0.2)  # Change
noise level as needed

# Predict/reconstruct the image from the noisy input
reconstructed_image = hopfield_network.predict(noisy_image)

# Plot images
plot_images(original_patterns[0], noisy_image, reconstructed_image)
```


در آخر کد زیر، بهطور کلی برای ایجاد تصاویری طراحی شده است که در آنها برخی از نقاط بهطور تصادفی حذف شدهاند و سپس این تصاویر با تصاویر اسلی مقایسه میشوند. این کار میتواند برای شبیهسازی حذف دادهها در تصاویر یا آزمایش روشهای ترمیم تصویر Image) (Inpaintingمفید باشد. در اینجا جزئیات عملکرد کد را توضیح میدهم:

```
plotImageWithMissingPoints(image paths[0],
def createImageWithMissingPoints(input path, output path):
   image = Image.open(input path)
   draw = ImageDraw.Draw(image)
   width, height = image.size
   missing points count = int(0.99 * width * height) # Remove 5% of
    for in range (missing points count):
       x = random.randint(0, width - 1)
       y = random.randint(0, height - 1)
       draw.point((x, y), (255, 255, 255))
   image.save(output path, "JPEG")
   del draw
def plotImageWithMissingPoints(original path, modified path):
```

```
Args:
    original_path (str): The file path to the original image.
    modified_path (str): The file path to the modified image.
"""

original_image = Image.open(original_path)
modified_image = Image.open(modified_path)

# Plot the images
plt.figure(figsize=(10, 5))

plt.subplot(1, 2, 1)
plt.title("Original Image")
plt.imshow(original_image)
plt.axis("off")

plt.subplot(1, 2, 2)
plt.title("Image with Missing Points")
plt.imshow(modified_image)
plt.axis("off")

plt.show()

# Generate images with missing points and plot one of them
generateImagesWithMissingPoints()
```

Original Image

Image with Missing Points

در خواندن داده و تقسیم بندی آن به داده آموزشی و آزمایشی جای بحث نیست. در ادامه لایه RBF را تعریف می کنم:

```
class RBFLayer(tf.keras.layers.Layer):
   def init (self, units, gamma=0.1):
        super(RBFLayer, self). init ()
        self.units = units
        self.gamma = gamma
   def build(self, input shape):
        self.centers = self.add weight(name='centers',
                                       shape=(self.units,
input shape[-1]),
                                       initializer='random unifo
                                       trainable=True)
        self.betas = self.add weight(name='betas',
                                     shape=(self.units,),
                                     initializer=tf.keras.initia
lizers.Constant(1.0),
                                     trainable=True)
   def call(self, inputs):
        C = tf.expand dims(self.centers, axis=0)
        X = tf.expand dims(inputs, axis=1)
        distances = tf.reduce sum((X - C) ** 2, axis=-1)
        return tf.exp(-self.gamma * distances)
```

- شرح :این بخش یک لایه (RBF (Radial Basis Function) تعریف می کند که بهصورت سفارشی طراحی شده است.
  - Units: تعداد نرونهای RBF
  - Gamma: پارامتری که میزان حساسیت RBF را تنظیم می کند.
  - Centers: مراكز توابع RBF بهصورت تصادفي مقداردهي ميشوند.
    - betas: وزنهای RBF که کنترل پهنای توابع RBF را دارند.

این یک لایه با ۱۰ نورون است که تعداد ویژگی های آن، تمامی ویژگی های موجود در داده است.

rbf_model.compile(optimizer=Adam(), loss=MeanSquaredError()) در سلول بالا از بهینه ساز Adam و تابع خطای MSE استفاده کردیم. سپس مدل RBF را به چند نحو آموزش دادیم:

RBF	Loss
Epochs = 50 , batch = 32	0.4538
Epochs = 50 , batch = 64	0.4131
Epochs = 100 , batch = 32	0.4164
Epochs = 100 , batch = 64	0.4073
Epochs = 200 , batch = 64	0.3986
Epochs = 300 , batch = 64	0.3910

```
simple_model = Sequential([
    Input(shape=(X.shape[1],)),
    Dense(64, activation='relu'),
    Dense(32, activation='relu'),
    Dense(1)
])
simple model.compile(optimizer=Adam(), loss=MeanSquaredError())
```

مدل شامل سه لایه Dense است:

- لایه اول: ۶۴ نرون با فعالسازی ReLU
- لایه دوم: ۳۲ نرون با فعالسازی ReLU
- لایه سوم: یک نرون برای پیشبینی خروجی
  - بهینه ساز و تابع خطا مانند قبل

Dense	Loss
Epochs = 50 , batch = 32	0.2660
Epochs = 50 , batch = 64	0.2720
Epochs = 100 , batch = 32	0.2606
Epochs = 100 , batch = 64	0.2644

مشاهده می شود که مدل اول که بر پایه RBF نوشته شده است پس از ۳۰۰ دور آموزش به خطای ۱۳۹۱۰ رسیده اما مدل دوم با تعداد دور آموزش یک سوم برابر مدل اول، توانسته است به خطای ۱.۲۶۰۶ دست یابد. واضح است که مدل دوم که بر اساس Dense نوشته شده است بهتر عمل کرده است.